

ствуваме въ нихъ со всичко сърдце, и изваждаме ползѣ за душѣ-тѣ си.

Въ вскрѣснѣ-тѣ всенощнѣ по преимущество споменуваея вскрѣсеніе-то на Господь нашъ Иисусъ Христосъ съ неговѣ-тѣ спасительны за чловѣцы-тѣ дѣйствія и това или друго отъ десять-тѣ Христовы явленія подиръ вскрѣсеніе-то Му предъ вѣрующѣ-тѣ въ Него.

При всенощнѣ-тѣ за Христово-то вскрѣсеніе споменуваея, кога пѣхътъ: „Хвалите имя Господне“,—и проч.: „Благословенъ еси Господи“,—кога ся чите утренно-то вскрѣсно Евангеліе,—кога изваждѣтъ Евангеліе-то за поклоненіе и цѣлуване на всичкій-тѣ народъ.

Преди Христово-то вскрѣсеніе предшествовали, какъ е извѣстно, страданія-та и смърть-та Господня; а това и друго-то и всичко е дѣло на Христово-то служеніе, провикано было отъ състояніе-то на паднало-то чловѣчество, кое-то милосердый Богъ благоволилъ да възстанови въ Единородный-тѣ Свой Сынъ.

Ето за что при всенощнѣ-тѣ най първо и ся изображава исторія-та на чловѣкъ-тѣ, кой-то былъ падналъ и живѣлъ до Христово-то Рождество, т. е. ветхозавѣтна-та исторія.

Нека разгледаме споредъ ходъ-тѣ на исторіѣ-тѣ рядъ-тѣ на всенощнѣ-тѣ службѣ.

Именно при всенощно-то бдѣніе ній гледаме и слушае.

Отворѣтся царски-тѣ врата:

Діаконъ-тѣ, ако има, зима отъ настоятель-тѣ благословеніе за да почне службѣ-тѣ: „Владыко! благослови!“ Священникъ-тѣ въ алтарь-тѣ предъ престолъ-тѣ Божій возглашава: „Слава Святѣй, Единосущѣй, Животворящей и Нераздѣльнѣй Троицѣ всегда: нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ“. Послѣ священникъ-тѣ зима кадильницѣ, а діаконъ-тѣ свѣщъ и двама-та поканѣхъ всички-тѣ да ся поклонѣхъ Христу Царю и Богу нашему, какъ Виновникъ-тѣ за спасеніе на паднало-то чловѣчество. На клиросы-тѣ произносихъ 103-й псаломъ Давидовъ за сътвореніе-то на мѣръ-тѣ, за явленіе-то въ него величіе, силѣ, премѣдрость и благодѣ Божіѣ: „Благослови душе моя Господи! Благословенъ еси Господи! Господи! Боже мой! возвеличился еси зѣло.. На горахъ стануть воды. Посредѣ горъ пройдутъ воды“. При пѣніе-то на тойзи псаломъ священникъ-тѣ съ кадильницѣ, а діаконъ-тѣ